Mieczysław Obtułowicz

profesor UJ dr hab. medycyny i mgr prawa

Urodził się w Żywcu 22 listopada 1902 r. W 1920 r. po ukończeniu Gimnazjum im. Nowodworskiego w Krakowie rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Stopień doktora medycyny uzyskał w roku 1927. W latach 1925-1929 był asystentem Zakładu Fizjologii UJ. W latach 1929-1933 studiował na Wydziale Prawa UJ. Stopień magistra prawa uzyskał w 1933 r.

Obowiązkową służbę wojskową odbył w latach 1929-1930, po której ukończeniu jako prymus Kursu Szkoły Podchorążych otrzymał szablę I-szej lokaty.

Od 1930 r. do 1953 r. byt pracownikiem naukowym Kliniki Dermatologicznej UJ, kierowanej przez Rektora UJ prof. Franciszka Waltera.

W latach 1935-1936 odbywał studia w klinikach uniwersyteckich Zurychu, Strassburga i Wiednia, jako stypendysta F.K.N.W. Podczas pobytu w Wiedniu rozpoczął współpracę z ówczesnym alergologiem wiedeńskim profesorem Otto Urbachem, z którym pozostał we współpracy i wielkiej przyjaźni.

Od niego też przejął podstawy ówczesnej alergologu, które przeniósł na teren Polski w 1936 r. rozpoczynając badania nad alergią i wprowadzając alergologiczne badania diagnostyczne do praktyki lekarskiej oraz leczenie chorób alergicznych.

W 1938 r. habilitował się na Wydziale Lekarskim UJ, na podstawie pracy: "O zachowaniu się niektórych lipoidów w surowicy krwi i w skórze osób dotkniętych wypryskiem łojotokowym" jako docent dermatologii i wenerologii.

W 1939 r. brał udział w obronie kraju, jako lekarz polowy. W pierwszych dniach wojny ciężko ranny został cofnięty z frontu wschodniego.

W 1942 r. utworzył pierwszą w kraju przychodnię alergologiczną przy Ubezpieczalni Społecznej i następnie przy Klinice Dermatologicznej UJ w Krakowie.

W 1945 r. założył stowarzyszenie o zasięgu ogólnokrajowym pod nazwą Związek dla Zwalczania Astmy i innych Schorzeń Alergicznych. W 1953 r. utworzył pierwszy w kraju oddział alergologiczny przy III Klinice Chorób Wewnętrznych UJ , przeniesiony w 1963 r. do II Kliniki Chorób Wewnętrznych. W 1954 r. został mianowany profesorem Akademii Medycznej w Krakowie. W 1969 r. został mianowany kierownikiem utworzonej dzięki jego staraniom pierwszej w kraju Kliniki Alergologicznej AM w Krakowie.

W 1964 r. został przyjęty do Międzynarodowego Kolegium Alergologów, jako pierwszy i jedyny z Polski. Członek redakcji "Allergie und Asthma", vice przewodniczący Sekcji Alergologicznej Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, oraz przewodniczący Polskiego Związku Zwalczania Chorób Alergicznych.

Za swe zasługi odznaczony Krzyżem Polonia Restituta, Odznaką Straży Mogił Polskich Bohaterów i Honorową Odznaką Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej.

Zmarł nagle 5 października 1970 r. w czasie organizacji pracy nowopowstałej Kliniki Alergologicznej.